

staré ženy

Lince a Antonínu
Procházkovým

smutná odpoledne nedělní
smutná starými paními
které se belhají k oknům
starou cestou vyšlapanou v koberci
starou cestou
mezi stolem a lůžkem
mezi zrcadlem a fotografiemi
mezi židli a fatěšnou palmou
opřeny potom o rám okenní
díívají se dolů do ulic
odtud ta bezútěšnost
odpoledni nedělních
oči starých žen
vyplakané a plaché
tesklivé a mírné
vy oči obrácené k zániku
oříšky bez jádra
misky bez obětí
předstířky mrákot
úryvky dávné hudby
studánky zasypané
oblouhy zatažené
noci bez dnění
dvířka zapadlá
křtitelníčky vyschlé
vody bez zrcadlení
vy oči starých žen
vám svět nic není
vám krása nic není
vám ošklivost nic není
vy oči starých žen
hodin nesledující
za míjením dnů se neotáčející
vy oči starých žen

staré paní kulhají ke smrti
a těch několik zastavení
na známé vyšlapané cestě
to je jen smítka na výšivce
to je jen skrčený roh povlaku
to je jen spadlý drobinek
nic jiného ta zastavení neznamení

ruce starých žen
žlutší jílů pod rakví
olevřené a prázdné
vy ruce sedřené a spotřebované

plachetky styxu
blíženci modlitby
žezla porouchaná
hvizda křečí
třeslice opuštěnosti
záhonky žil
orodovnice oněmělé
praporečky zplihlé
pobočníci propuštění
marnotratnice zchudlé
těžitka bezesnosti

vy ruce starých žen
šustící listy
obracené nedočkavosti svítání
obracené utrpením
obracené modlitbou
vy ruce starých žen
tak zapomínající
na šíje mužů
na vlasy dětí
vy ruce starých žen
silné jen tak

aby udržely kapesník k setření slzy
aby udržely obrázek v rakvi
aby udržely kříž až zallačeny budou oči
vy ruce starých žen

staré paní v koutku svém
shrbené a světem zapomenuté
staré paní jimž děti odešly a zemřely
staré paní nečekající na vrznutí dveří
plačící jen ze slabosti očí

vlasý starých žen
v copánkách stydlivých
šedě vonící
vy vlasý starých žen

dýme řídký hlav dohořívajících
přilbice proražené
popeli po slavnostech
třepení korouhvi
stříbro netavitelné
rubáši přelažený
věno smrti
smutky hřebenů
krajkovi zleřelé
bílý stude smrtelnosti

vy vlasý starých žen
nepraskající již při pohlazení
nikdo v nich hlavu neskrýje
nikdo v jejich táni nesmočí své rty
nikomu nejsou rouchem obnaženosti
nikomu nejsou svodem žádosti
vy vlasý starých žen
vítr je nezucchá
láska je nerozpletele
jen hubený smyčec byl by z nich
pro melodii pohřební
vy vlasý starých žen

III

II

F. H A L A S

DĚLNICE

staré paní plné tmy a odcházení
ruce spadlé v klín dvé mrtvých věcí zkřížených
v klíně v paláci života bývalém
ó domove života domove rozpadlý
krov kolen je zřícen jen siroba tam hnízdi
mé staré ženy klimající pod světem

klíny starých žen
jimko dětských nářků a slzi
dusítka mužských vzlyků
vy klíny starých žen

kolébky prázdné
pelišky vychladlé
hrobky chvil milostných
okouzlení odkouzlená
schrány žalných kostí
skrýšky zapomenutých pohybů
stany vyvrácené
spáleniště vyvátá
útluky růžence
opuštěné zálohy budoucích

vy klíny starých žen
ničí hlava je nezalehčí
strasti kupmo navršený tu leží
stasť v nic léty proměněná
jen dlaň zániků sem smě sije
vy klíny starých žen
břímě lásky neudržely by již
umírající by vposted nevydechl tu
a kojeneček by se rozplakal
neb kostlivec tam studí
vy klíny starých žen
zbojené štěstí nohou skoro nesvazující
a slavná ltheň života vychladla
vy klíny starých žen

mrtvá odpoledne nedělní
smutná tvářemi starých žen
v nichž nic se již neobráží
jenom skomírání jenom nemoc
není vzpomínky není zasnění
není toužení není naděje
jenom stáří jenom červ ještě spící
vy tváře starých žen
s clonou minula tak těžce visící
jen kůži odhrňte a je to smrt
vy tváře starých žen
osiky bezlisté
monstrance nepozdvihované
mozaiky strastí
dělty slzi
masky pošinuté
pohřebišťe úsměvů
heraldiko bez vysvětlení
scvrklá jablka poznání
pláštve vybrané
zápisy pomíjejcnosti
vy tváře starých žen
stín dotyků dávných ztemnil je
stín polibků ztracených
zvětralá slz je končina odevzdání
vy tváře starých žen

ty oči starých žen
ty ruce starých žen
ty vlasy starých žen
ty klíny starých žen
ty tváře starých žen
ó smutná odpoledne nedělní
na kříži starých žen